

En spesiell gave

“Dette må være Den hellige ånd”, tenkte Mehrimah.

Av **Gretchen Picklesimer Kinney**

(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i Frankrike.

“Mehrimah! Fatima! Misjonærene er her!” ropte mamma.

Mehrimah lukket boken med historier fra Skriftene og løp til stuen. Misjonærene hadde undervist familien deres om Jesus Kristus. Mehrimah og familien skulle bli døpt snart. Hun var så spent!

Mehrimah satte seg ned sammen med familien sin.

“I dag skal vi snakke om Den hellige ånd”, sa eldste Moed'i. “Han hjelper oss å føle fred og trøst fra vår himmelske Fader.”

“Han oppmuntrer oss også til å gjøre gode ting”, tilføyde eldste Campbell. “Og han hjelper oss å vite hva som er sant. Dere har sikkert følt Den hellige ånd før.”

ILLUSTRASJONER: ALYSSA PETERSEN

Mehrimah tenkte på da hun fikk vite om Mormons bok. Hun hadde følt seg varm og glad. Det var slik hun visste at det var sant. Var det Den hellige ånd?

“Etter at dere er døpt, vil dere få Den hellige ånds gave”, sa eldste Moed'i. “Det betyr at han *alltid* kan være med dere for å hjelpe dere og veilede dere.”

“Denne uken kan dere være oppmerksomme på deres tanker og følelser”, sa eldste Campbell. “Legg merke til når Den hellige ånd taler til dere.”

Den kvelden under familiebønnen la Mehrimah merke til hva hun følte inni seg. Hun følte seg rolig og fredfylt. Det føltes som om noen ga henne en stor klem. *Dette må være Den hellige ånd*, tenkte hun.

I kirken på søndag lyttet Mehrimah til en sang om Jesus Kristus. Hun ble glad. Det fikk henne til å ønske å hjelpe andre. *Dette må også være Den hellige ånd*, tenkte hun.

Før sengetid leste Mehrimah i boken sin med historier fra Skriftene. Søsteren hennes, Fatima, spurte om hun kunne få lese. Mehrimah sa nei.

Mehrimah fortsatte å lese. Men hun følte dårlig for at hun ikke delte.

“Unnskyld”, sa hun til Fatima. “Skal vi lese sammen?”

Fatima satte seg ved siden av henne. De byttet på å lese. Mehrimah følte seg varm og glad. *Dette må være Den hellige ånd*, tenkte hun.

Endelig kom dåpsdagen deres. Mehrimah og familien hennes dro til kirkebygningen og skiftet til hvite klær.

Mehrimah ble døpt først. Vannet var kaldt, men hun var glad for å inngå en pakt med vår himmelske Fader. Mamma pakket et håndkle rundt henne. Deretter så hun på at mamma, pappa og Fatima ble døpt.

Mehrimah skiftet til de tørre klærne sine igjen. Nå skulle hun bli bekreftet.

Misjonærene la hendene sine på Mehrimas hode. “Vi bekrefter deg som medlem av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige”, sa eldste Campbell, “og sier til deg: Motta Den hellige ånd”. Mehrimah følte seg varm i hele seg mens hun lyttet til resten av velsignelsen.

Etter at Mehrimah ble bekreftet, ga mamma henne en klem. “Hvordan føler du deg?”

“Veldig bra”, sa Mehrimah. “Etter at de hadde lagt hendene på hodet mitt, følte jeg noe, og det føltes som fred.” Hun smilte. “Det føltes som om noen ba meg leve et godt liv, hjelpe folk og holde budene.”

“Vet du hva du følte?” spurte mamma.

“Ja, det gjør jeg”, sa Mehrimah, med skinnende øyne. “Det var Den hellige ånd!” ●

DEN HELLIGE ÅND

Den hellige ånd kalles noen ganger også for “Ånden”. Han gir oss beskjeder fra vår himmelske Fader og Jesus Kristus. Han trøster oss og lærer oss hvordan vi kan ta gode valg. (Se Lære og pakter 79:2) Gå til side 21 for å lære noen måter vi kan høre hans røst på.